

Soča izhaja vsak petek in velja za prvi prejemnik ali v Gorici na dom postojati.

Vse leto 1.40
Pol leta 70
Četrť leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslušnicah“ se plačuje za navadno tisto; no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za vsake šteke po prostorn

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah in gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v vinski ulici ter v Trstu, via Cassana, 3.

Da isti naj se blagovoljno pošiljajo uredništven „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delaten in drugim nepravečnim se naroči na ura, ako se oglase pri opravištvu.

Pogled po Evropi.

Že dolgo se nismo pečali na tem mestu s politiko v širjem pomenu besede ali s tako zvano visoko politiko. Če se danes podamo na to opozlo polje, silijo nas v to čudne razmere med evropskimi velisilami in narodi. Kdor pazljivo čita svetovne liste, mora sklepati, da je položaj stara Evrope ozbilen, nevaren. Res, d: je treba staviti mnogo odstotkov nevarnosti, narisane po označenih listih, na račun časopisov samih, ki občutijo razumljivo potrebo v sebi, da priuščajo vedno kaj novega in zanimivega. Toda tajiti se ne dá, da je mnogo nevarnega motiva raztresenega po Evropi, ki bi se tu ali tam lahko unelo in pouzročilo velikansk požir.

Poglejmo najprej na Nemško in Francosko. Od leta 1871 pripravljajo se Francozi na to, da bi se nad Nemčijo zmaščevali; vsi njih listi netijo med ljudstvom vedno plamen neprizaneeljive maščevalnosti, vse stranke so jedine v sovraštvu proti Nemčiji. Zadržna to dobro ve, zato se pa prav pridno pripravlja, da bi odbila napad od te strani, ki bode brezdomno hud, silovit. In ako bi hotel človek nemškimi in drugim listom verovati, uverjen bi moral biti, da smo jako blizu odločitni uri v tej zadevi. Celo slavni in tihli Moltke se je nasproti nemškimi državljonom pred kratkim izrazil, da je položaj jako napet in nevaren. Priznati se pa mora, da nemška vlada ima zdaj potrebo vznemirjati ljudstvo in plašiti je, ker so volitvo v državni zbor pred durmi, in ker hoče imeti v novom zboru večino, ki bi ji v vojaškem oziru slepo privolila vse, kar ona zahteva. A nevarno je z ognjom igrati se in nemško izzivanje vzbudilo bi lahko na Francoskem valove, katerih ne bi mogla nemška vlada po končanih volitvah umiriti.

Se večja nevarnost tiči po našem mnenju na jugu. Vse zimo traja neznošno stanje v Bolgariji, ne da bi se bilo to prašanje do sedaj niti za las približalo svoji rešitvi. Nasprotno, tamošnje matije so vedno večje, in državi, ki ste tu najbolj interesirani, niste se še nikako porazumeli. Rusija oborožuje se na vso moč; prepovedala je, da se ne smejo konji izvažati; Avstrija izdala je enako prepoved in namerava sklicati delegacije v prvi polovici meseca

marca v svrhu, da ji dovolijo 30 ali več milijonov goldinarjev za vojno potrebo. Z eno besedo: obe državi pripravljate se na boj, dasi imate vso zimo časa dovolj, da bi se sporazumeli, ako je sploh mogoče, da se pogodite mirnim potom. Naj kdo obrača to vprašanje, kakor hoče, priznati mora, da tako ne more ostati; a čuditi se mora ob enem, zakaj se prašanje do sedaj ni še rešilo, ako bi se imelo mirnim potom poravnati.

Ako bi res pričela neodpolna vojska med Avstrijo in Rusijo, nastane za nas zanimivo prašanje, bomo li sami ali nam bode kdo še pomagal. Š prva govorilo se je, da bi nam Anglija prišla na pomoč, a sedaj je o tem vse tiho. Angličani so tudi prozvitve buče, da bi jim mogel človek upati. Vrhu vsega pa imajo domačih preprirov dovolj, da se ne upajo z doma. Drugi so trdili, da bode Italija naša zaveznica; toda novejša poročila kažejo drugače. Italijani imajo namreč v Afriki v mestu Mahavah in v bližini posadke, ki so bile od Abisincev hudo topeno. Vlada tega nastala je po vsej Italiji velika razburjenost. V Rimu bili so nemiri in demonstracije proti ministarstvu, ki je že dalo svojo ostavko. Ni še znano, je li kralj sprejel ali ne. To pa je za nas odločilno; kajti grof Robilant je bil Avstriji prijatelj, in dokler je bil on na krmilu, nadejati se je bilo, da nam ne bo pretela nevarnost od te strani. Bog zna, kdo mu bode naslednik? Vsekako so pa pomemljiva poročila iz Italije. Ta pravijo, da se Italijani ne bodo s' daj nikako maščevali nad Abisinci, ker hočejo imeti zbrane moči doma za slučaj, da bi se pričelo južno prašanje reševati.

A žalostne novice pridejo redkokrat samo. „Sl. Narodu“ se poroča ob enem iz Zemuna, da je Srbija, na katero se je Avstrija trdno zanašala, postala nam nezvesta. Ministerski svet je baje na prigovarjanje generala Horvatovića sprejel nasvet, da se Srbija oklene v slučajih vojske med Rusijo in Avstrijo—prve. Tedaj sami, popolnem osamljeni, braniti bi se imeli proti silni Rusiji.

Povsod je dovolj netila, iz katerega se lahko vname hud požar. Bog daj, da bi se vse na boje obrnilo, ter varuj Avstrijo nesreče v vsakem slučaju.

tej najnovejši evropski reki častno mesto v svoji učeni knjigi „Grundzüge der physikalischen Erdkunde.“

Kandler in Czörnig sta učila, da je Soča še le 1. 586 ali 587 po Kr. v svoj tok premenila in izvolila si svojo sedanjo strugo. Takrat so bile namreč velike povodnji po vsej severnej Italiji. Vsled dolgoletnega deževja da se je odrgalo kamenje na severnej strani Matajora, ki se je zavalilo prav v Sočino strugo med Robičem in Starimselom ter obrnilo reko proti Tolminu. Tako pomnožena voda da je potem pretrgala jez pri Modreji in da pri Sv. Luciji se je izlila v Idrijsino strugo. Ob jednem da so se zalepile kraške jame pri Mirnu in vsa Soča v Vipavo vred da se je obrnila okolo Krasa ter poiskala si vodotočino ali strugo male reke Zdobe, po kateri se je začela izlivati v morje.

Nektere zemljepisne podrobnosti, ki so nam jih ohranili stari pisatelji o akvilejske okolici in o reki Sontius, ujemale so se na videz s to hipotezo. Zlasti se je dolgo mislilo, da je Nedižina struga pri Robiču zares nižja nego Sočina pri Kobaridu. Še celo strokovnjak, kakeršen je bil D. Stur (Jahrbuch der geologischen Reichsanstalt I. 1858), ni mogel določiti, na katero stran se dolina med Kobarido in Robičem nagiblje ter je menil, da se je brez dvojbe v starih geoloških časih gorenja Nediža izlivala v Sočo in nasprotno. Cesta iz Kobarida k Robiču vzdiguje se in znižuje tako, da navadnemu opazovalcu res ni mogoče določiti, kam dolina vi-i.

Ali že tok rečice Idrije, ki izvira le za streljaj iztočnije od zidne hiše pri Robiču, moral bi bil vsakega prepričati, na katero stran svet visi. Tudi doželni inženir g. Baubela, ki je meril omenjeno cesto, ni mogel razumeti, kako da je kedaj Soča tekla v

Dopisi.

Iz Brd, 7. februarja.—Včeraj smo imeli v Kozani prvi vesel večer; novo „Bralno društvo“, tam ustanovljeno, priredilo je svojo prvo besedo s' sporedom, zadnjih naznanjenim. Izvršilo se je vse prav lepo, zlasti potjo. Tu smo spoznali gosp. predsednika Volariča Hrabroslava kot nadarjenega skladatelja in izvrstnega povodjo. V kratkom času svojega bivanja v Kozani naredil je čuda. Čestitam njemu in Kozancem, ki so si znali takega učitelja pridobiti ter njegovemu vodstvu tako hitro in točno slediti!

Udeležba bila je prav obilna; iz raznih vasij so došli svatje k venčanju novega društva, svatje vseh stanov. Posebno zanimivo se mi je zdelo to, da so v mnogem številu došli zastopniki vseh starih društev iz Brd, „Slov. jez“, „Bralnega društva“ v Cerovem in „Bralnega društva“ v St. Perjanu. Nad tako edinstvo mora se radovati vsak rodoljub; radovali so se tudi gostje iz Gorice. Jož Briška ni propala.

Dne 17. t. m. bo imel „Slovenski jez“ zabavni večer v Biljani z južino, govori, potjem, tombolo. Začetek ob 2 urah popoldne. Vstop dovoljen tudi nedruštvenikom. Plača se 1 glđ.

Čepovan, 7. febr. — Kakor se vrstó vetrovi v podnebji, tako tudi časi in z njimi v duši človeški razni čuti. Žalost in veselje, upi in omotice pretresajo v hitrem teku našo dušo.

Dne 2. febr. zbirali smo se k občnemu zboru kat. pol. čitalnice ter k besedi. Novi oder, zanimiv spored itd. privabilo je bilo mnogo ljudstva v dvorano. Začetki se je imel zbor; a odborniki še niso došli. Kje je predsednik? — Nestrpljivo pričakovali pride; ali kakor popari krop nežne cvetice, tako je čakajoče ljudstvo poparila beseda: „danes ne bo nič.“ Še hujše kot to pa je uplival uzrok odpovedi. Pred shajanjem ljudstva se je bila raznesla vesela vest, da bolna soproga tukajšnjega učitelja je prestala najhujšo nevarnost; pa ni še preteklo pol ure, in blaga duša se je ločila od trohlivega telesa. Zbor in besedo je nadomestil očenaš za dušni blagor priljubljene

LISTEK.

Razvodnica pri Staremselu.

Pokojni dr. Kandler, ki je po svojih zgodovinskih kombinacijah in svojevoličnih ugibanjih (da ne rečemo: zavijanjih) napravil toliko zmešnjavo v starejši zgodovini primorski, ter v svojem sovraštvu do vsega, kar je slovensko, današnjim tržaškimi zgodovinarjem pot pokazal, kako naj se zgodovina „pači“; ta isti dr. Kandler postavil je bil l. 1867 (v svojem spisu „Discorso sulla Giulia e sulle strade antiche, che la attraversano“) hipotezo ali domnevo, da se je gorenja Soča še ob rimskih časih zavijala pri Kobaridu proti zahodu skozi staroselsko dolino in da se je pri Robiču izlivala v Nedižo. Še le Idrija in srednja Soča da ste tekli po kanalski dolini; ali pod Gorico da ste se blizu Mirna gubili v kraške jame in da še le pri Sv. Ivanu Devinskem ste prihajali na dan pod imenom Timava.

To kost pobral je željno kompilar goriške zgodovine Karol pi. Czörnig in skušal dokazati resničnost Kandlerjeve trditve. Na geografskem kongresu v Parizu l. 1876 (in pozneje v Benetkah l. 1884) predložil je načrte o domnevnem toku Soče, o jezarih med Kobaridom in Tolminom ter med Sovodnjami in Renčami. Czörnig je krstil Sočo kot „najnovejšo reko Evrope“ in ta naslov je učenemu svetu toliko imponoval in zdel imeniten, da celo dr. Kroner v svojej velikej zgodovini avstro-ogerske monarhije se s tem pr janjem peča in da je celo dr. Supan (nekdaj profesor na ljubljanski gimnaziji, sedaj urednik Petermannovih „Mittheilungen“ v Gothi) odločil

Nedižo. Odkar je vojaški geografski inštitut ali zavod na Dunaji dovršil niveliranje cest, izgubil je vsak dvom o višinskih razlikah. To niveliranje je pokazalo, da leži Nedižina struga na zahodni strani skalnatega hriba „Der“ pri Robiču 244m nad morjem (torej 9m višje nego kobaridska cerkev), a Sočina struga pod kobaridskim mostom le 202 m.; torej znaša razlika 42 m!

Ali tudi ta razlika, ki govori sama po sebi, ni dala še učenjakom miru; hoteli so še trdnejših, geoloških dokazov! Te dokaze podal nam je pred kratkim Otto Gumprecht, gimnazijski učitelj v Lipskem, v svojej knjižici „Der mittlere Isonzo und sein Verhältnis zum Natisono“. (Leipzig G. Fock 1886). Gumprecht bival je l. 1885 in zlasti pomladi l. 1886 po delj časa v Kobaridu in v okolici ter je sploh prepotoval soško dolino. Svoje opazke o našem prašanju obelodanil je v omenjeni knjižici v teh le razdelkik: Einleitung, Das Felsgerüst, Posteoceäne Bildungen, Das Isonzothal von Karfreit bis Santa Lucia, Das Thal von Staroselo, Schluss, Anmerkungen. (Uvod, skalovje, posteocenske tvorbe, Soška dolina od Kobarida do Sv. Lucije, Staroselska dolina, konec, opombe).

Glavne podatke svoje preiskave zbral je pisatelj v „skončanji“ (Schluss) takole: 1. Koncem terciarne dobe, t. j. onega časa, ko so strašne podzemne sile izprevrgele in pomešale vse sklade naših gor ter odcepile srednje gore od visokih planin (med Breginjem, Kobaridom in Podbrdom), tekla je Nediža s koz staroselsko dolino v Sočo. 2. V predglacijalni dobi tekla je Nediža vsaj deloma proti Stupici in Čedadu. Glacijalna doba imenuje se tista, ko je bila vsa severna Evropa z ledom pokrita. V

in spoštovane gospe. Zalovanja in sozalja ne bom opisoval, da ne bi odprl vrat novemu zalovanju.

V petek zjutraj se je začelo ljudstvo zbirati k pogrebu. Koliko spoštovanja si je pokojnica priložila v Čepovanu se svojo prijaznostjo, s poniznim in pobožnim življenjem, pokazali so občani z dan pogreba, ko so tudi iz najbolj oddaljenih vasij prišli mnogobrojni, skoro kakor ob nedeljah k službi božji. Ob 9. došel je tudi č. vikarij lokovski T. Rutar, in kmalu potem z bližnjimi sorodniki iz Solkana č. g. kaplan Jos. Godnič, ki je prevzel opravilo obrednika. Ob 10. se je uredil žalostni sprevod. Za križem, katerega je ovijal venec z napisom „Čepovanci“, uvrstili so se šolarji. Hvala g. Rustiju, učitelju v Lokovci, ki je blagovoljno prevzel nadzorstvo in voditeljstvo udeencev pri sprevodu. Za temi so se ustopili pevci, ki so pred bilo in na grobu zapeli gniljivo žalostnko; pri sv. maši in pri mrtvaških obredih peli so veličastni koral in pretresajoči „Libera“. Pred krsto šli so trije duhovniki, ki so se s perci vrtili v prepovedani 50. psalma. Za krsto, katero je kradel prekrasen venec z napisom „Pesdič — Stibil“, šli so potrti g. učitelj A. Mlekuš in sorodniki; za temi c. k. šolarji, c. k. poštari, g. župan s podžupanom in odboraki, katerim je sledila velika procesija moških in ženskih. Ob križi in krsti so svetile odlične žene. Ta velik dokaz ljubezni in spoštovanja do pokojnice ter sozalja naj dotičnike, kolikor mogoče, tolaži ter naj jim manjka njih bridko žalost.

Od nekod, 6. febr. — Draga „Soča“, nič čudno se mi ne sdi, da si pisala v svoji zadnji številki med drugim, da v Tolminu vse spi. To Ti tudi jaz kot daljni opazovalec s lahko vestjo potrdim. Že iz vseh večjih krajev slovenskega dela naše poknežene grofije so se brala v Tvojih predelih razna poročila o vstanovitvi društva sv. bratov Cirila in Metoda, le iz Tolmina ni o tem ne duha ne sluha. Kaj je temu vzrok? Ali ni v Tolminu mož, ki bi sprevideli korist tega društva? Tolminski narodnjaki, tedaj na noge; pokažite, da ne spite!

Se nekaj. Slišal sem, da je vzdal g. Josip Devetak v svojej gostilnici ploščo z marmorja v spomin, da je tam obedovalo dne 12. septembra 1882. Njegovo veličanstvo naš presvetli cesar Franc Josip I. Na plošči je baje napis v treh jezicah, namreč v nemškem, slovenskem in v italijanskem. Zakaj v treh jezicah, ne vem.

Zopet nekaj. Čital sem v Tvojem sadnjem listu tudi to, da bodo ta mesec volitve novih čestnih odborov. Ker so te volitve za vsakega davkoplačevalca pomenljive in važne, naj mi bo dovoljeno položiti častitim volilcem cestnega odbora Tolminskega na srce nekaj besed. Dne 15. februarja snidete se v Tolminu vsi gg. župani se svojimi podžupani, da skupno izvolite 7 novih zastopnikov v čestni odbor. Zljaj je najlepša priložnost, da se zedinite in po svojem prepričanju in v prid davkoplačevalcev složno volite take moške, do katerih imate zaupanje, da se bodo v resnici zanimali za Vaše cestne zadeve, katerih dela bodete lahko opazovali, katerim bote lahko izražali svoje želje in potrebe. Volite take moške, od katerih bodete smeli upati resnično zastopanje, ne pa takih, katerim bi bilo le na tem, da bi nosili imena zastopnikov, v resnici pa bi bili le kimaveci, kateri bi priklimali k vsemu, kar gosp. načelnik poželi, ne da bi premislili, ali je to v korist ali škodo tem, ki so jih

novjšem času govorijo geologi o dveh glacialnih dobah, ki ste nastopili še le po terciarni tvorbi. Prva da je bila mnogo hujska in delavnejša nego druga. Kar Gumprecht tu pod točko 2. pripoveda, dogodilo bi se bilo torej v prvi glacialni dobi. t. j. tkrat sta led in silna voda, ki se je od njega topila, izdolbla dolino pri St. Petru Slovenov (na Beneškem) in jo toliko časa nadaljevala, da sta pregledala in presekla Kolovrat ter oddelila Mijo od Matajora. Diluvijalni grušč, ki je znamenje te prve glacialne dobe, nahaja se blizu Loga (na avstro-beneški meji med Stupico in Robičem) ter se sledi celo blizu Robiča).

3. V (drugi) glacialni dobi naredil se je velik ledenjak (Gletscher) na podnožji Triglava in napolnil vso soško dolino nizdol do Ročinja. Jedna veja tega ledenjaka obrnila se je pri Kobaridu na zahod in napolnila staroselsko in nedizko dolino tje gor do Logev. [Tudi od tega ledenjaka cedila se je voda neprenehoma in v veliki meri. Ta vodna sila nanašala je na neka mesta grušč in pesek, na drugih mestih pak je glodala in izpodjedala ter izdelila globoke potočine, po katerih dandanes le male vode teče, ali pa celo razširila doline in spremenila jih v prostorne kotline. Zlasti ko je ledenjak začel hitreje topiti se in izginjati, valili so se pravi veletoki od njega proti morju. Ker je trajala glacialna doba mnogo mnogo let in ker je tudi topljenje ledenjaka potrebovalo več časa, zato si lahko mislimo, kako veličanska je morala biti ona vodna sila, in umeli bodemo, da je popolnoma odstranila vse zapreke pri Robiču in zmerom bolj silila proti Stupici).

4. V postglacialni dobi tekla je Nediža samo proti Stupici in ledja izdolbla si je posebno potočino

volili. Čestni odbori oskrbujejo cestne zadeve, in ker so te čestokrat velike važnosti in združene z velikimi branimi, treba je, da imajo odboraki pred očmi vedno le svoj poklic, in se pri vsem le po tem ravnaajo.

Volite take moške, ki bodo gledali na to, da bodo vsakoletni poročani o pravem času sestavljeni in račun o pravem času pregledovalcem, katere odbor volil, v pregled izročeni. Volite take moške, kateri bodo skrbeli, da se bodo le taka dela izvrševala, v katera je privolil ves odbor in ne le načelnik. Če bote tako volili, imeli bodete čestni odbor, na katerega bote lahko pomislili. Prihodnjé kaj več.

Cerkno, 6. febr. — Ne zamorite gospod urednik, da Vas zopet nadlegujem z naslednjimi vaticami. Komaj dobim v soboto Vaš list v roke, radovedno pregledujem predale, da bi kje staknil kako poročilo o najnovjših cerkljanskih dogodkih „Šentaj, nič ni“; in nekoliko nejevoljen odložim list na mizo. „Zopet morajo „reservisti“ na delo z neotesanim erodjem“, sem si mislil. — Blagovolite nekoliko prostora podati mojemu nezaretnemu peresu. Kakor vidite, kadar vsi cerkljanski dopisniki omolknejo, še le takrat si jaz usojam na dan.

Začetkom novega leta imela je cerkljanska čitalnica svoj občni zbor. Vršilo se je vse po navadi. Iz tajnikovega poročila se je videlo, da je „kasa“ v najboljšem stanu! Čudno! V poprejšnjih letih je le grozovita tema ležala v njej. Čast takemu odboru! Da bi bilo tudi za naprej tako! Tajnikovemu poročilu sledila je volitev. Izvoljeni so bili vsi poprejšnji odboraki, in sicer g. A. Brelih profesorikom, g. P. Peternel podpredsednikom itd. Po tem se je prečitala odповed izstopivšega uda, c. k. služabnika. Morda je k temu nekoliko pripomogla tudi tista „žavba“, katero je g. zdravnik Borodinoslav predpisal cerkljanskim bolnikom v 1 št. letošnje „Soče“. Ako se ne varam, je še en sam p. n. g. uradnik ud cerkljanskega bralnega društva. Reči: eden!

Kakor drugim, tako je tudi cerkljanskemu staršinstvu potekla triletja doba. Po dolgotrajnem odkladanju vršilo se se v začetku meseca januarja volitve v staršinstvo. Kako malo so se volilci brigali za to volitev, pokazalo je prepričilo število deveterih, deseterih volilcev na volilci, da je cerkljanska občina jako obširna. Nekoliko več bilo jih je v prvem razredu. Razumljivo je že samo ob sebi, da so bili voljeni večinoma vsi poprejšnji moške. Enega, ako se ne motim, so izpušili; ali po pomoti ali po naključju, ne morem vedeti; pravijo, da je prerad „pokukal“ v občinske papirje. Prav imajo, takih sitnežer se je treba znebiti, mir je povsod potreben??!

Dne 26. jan. bila je volitev občinskega predstojnika v navzočnosti c. k. okr. kom. g. L. Kakor se je pričakovalo, takisto se je tudi zgodilo. Skoro ednoglasno voljen je bil prejšnji župan g. P. Podobnik — po domače Petron. Da je g. P. dober in — lahko rečem predobri, poštenjak, ni treba posebe pojasniti; to potrdi vsak občinar. Nekaj je pa vender, česar g. županu tu pa tam manjkuje. Uvrjen sem, da ponižnost g. župana ne bode žaljena, če tudi mu to javno povem. V nekaterih zadevah primanjkuje g. županu odločnosti in samostojnosti. Gospod župan, Vi ste predobri, in Vašo dobroto zlorabijo. Da bi se tu pa tam nekoliko po robu postavili, ne bi bilo pre slabo. Nikar ne mislite, da, ako kedo nosi „široke

proti Soči. [Tako se je napravila razvodnica (Wasserscheide) med obema rekama, ki se nahaja malo proti zapadu od Starega Sela, okolo 250 m. nad morjem. To razvodnico povečal je še velik kup kamenja, ki se je sesul z Matajora. Bližnji stanovniki pravijo temu kamenju „molida“ in „mclidnik“ znači jim plaz. Ta „molida“ torej ni napravila razvodnice, nego ta je bila že pred sesutjem]. V poznejših časih ni se nič več spr. menilo v staroselskej dolini.

Toliko Gumprecht. Tem dokazom moremo dodati dandanes še jeden neovrgljiv dokaz, da je Soča davno pred l. 586 po Kr. tekla po svojej dandanašnji strugi; to so predhistoriška ali predzgodovinska izkapanja pri Sv. Luciji in pri Kobaridu. Pri sv. Luciji našlo se je na tisoče in tisoče grobov iz VI.—III. stoletja pred Kr. na njivah, ki ne leže višje nego 180 m. nad morskovo površino. Pri Kobaridu pa je dr. Marchesetti pretekle jeseni kopal grobe, ki so po njegovem pričanju iz iste dobe, kakor svetolucijski, na klopčah (Terrassen) med Sočo in Kobaridom v nadmorskej višini od 222—230 m., torej še zmerom za 14—22 metrov nižje, nego leži Nedižina struga pri Robiču med Derom in Sv. Volarjem!

In s tem je prašanje o razvodnici pri Starem Selu končno rešeno ter kračka Sočina slava, da je „najmlajša evropska reka“ za zmerom razkazjena! Gumprechtovo knjižico pa priporočamo svojim izobraženejšim čitateljem, naj jo dobro preuhtajo in naj se sami prepričajo o resnici navedenih sklepov. Knjižici dodana je karta, ki predstavlja razvodnico in vse mlajše tvoritve ob Soči in ob Nediži celo do njenih izlivov.

S. R.

klobuke“, ako ga je božja previdnost nekoliko bolj tele-no razširila nego Vas, uko Vam vrhu tega kako po „nemško“ zakramlja, — je tak mogotec vseveden in premoder in da je treba njega slušati. Vrednost in modrost ni v t., ampak kje drugod. Samostojni bodite in odločni v vseh zadevah, in vsi se Vas bomo veselili.

Cerkno, 8. februarja. — Kakor smo brali v zadnji številki Vašega lista, bode 17. t. m. volitev cerkljanskega cestnega odbora. O tem bi se dalo nekoliko več govoriti, pa — kaj hočemo? bolje je, da molčimo; kajti prepričan sem, da bi bile vse besede le „bob vsteno“. Kljub temu bi cerkljanske podžupane rad opozoril na zadnji del uvodnega članka. „Iz tega vidimo“, pravi tam, „da segajo čestni odbori glavo k o v mojnjo davkoplačevalcem“. G. urednik, vidi in pravite: „poštene, zvedene“, po dosedanjem delovanju preskušene, za javni blagor vnete moške? Vse je lepo in prav, pa — kaj moramo k temu? nekteri mislijo, da imajo že dedno pravico do prvih seležev; in takih se ne morejo tako lahko ogniti. Že pride čas, ko vsi spregledajo!

Cerkno je pred nekaterimi tedni postalo bolj živahno. Odkar se je odprla kupčija z jabolkami, se vse nekako bolj giblje po Cerknem. Večkrat so prostori pred cerkvi in po cestah prepreženi s tujimi vozovi, ki vsak dan po več sto centov jabolk prevažajo čez Idrijo v Logatec ali pa čez „Vrh Ujce“ v Loko. Iz Budapešte celo se je potrudil neki kupec v Cerkno; tudi iz „rajha“ je menda eden glavnih kupčevalcev že dolgo časa v Cerknem. V resnici, letošnje leto je cerkljanski okraj z nenavadnimi darovi obdarovan. Marsikteri kmetič lahko zamaši v poprejšnjih letih narejene luknjice. Cerkljani, le skrbite na vso moč za sadjerejo.

Od obroblja ajdovskega davkarskega okraja, 5. febr. — (Slika k „Sočini“ vesti v št. 5. z dne 28. jan. 1887. z naslovom: Vesolimo se, Slovenci). Omenjeno vest prebraviš pomolim „Sočo“ so sedu, opominjajoč ga, naj tudi on stvar prečita. Mrko me pogleda, v me zareži ter reče: „Počakaj pet minut in takoj bom tu, da Ti dokazem, koliko je na tej vesti“. In tako je bilo. Pride, kakor bi trenol, pomoli mi plačni poziv in reče: „Čitaj tudi s divotnimi očmi!“ Čitam: „C. K. davkarija Haidenschaft... 1887.“

„Evo Ti ravnopravnosti“, mi reče: „tiskovina slovenska; Haidenschaft nemški! Je li to mogoče? Da bi tako ne bilo! Je li to navlaš? Je li to iz pomote? Je li to iz jezičnega neznanja dotičnega uradnika?“ — Da bi bil o tem na jasnem i čistem; potzvem o stvari na mestu ter sem se prepričal, da vse to izvira bržeis iz samega neznanja slovensčine od strani davkarskega pristava, kateri — ko je prišel v Ajdovščino prešlega meseca — ni znal, kakor se je pri „Lebanu“ govorilo, ni toliko naščine ali nemščine, da bi si za svoj denar kruha izprosil.

Ne vemo, zakaj so nam poslali uradnika, ki ne zna drugega jezika razen blažene italijanščine. Saj Ajdovščina ni v Abruzzih in ajdovski okrajani so trdi Slovenci in utani Avstrijci, kateri, kakor znano, ne škile še čez mejo v kraljevino „centesimov“. Tužna nam majka! Prejasna gospoda v državnem zboru, ob dani Vam prilici izvolite ozreti se na naše žalostne razmere, na podni Vam slušaj.

Iz Soče, 2. febr. 1887. — Včeraj odprla se je v Soči nova poštna postaja, ki bo imela vsakdanjo zvezo s postajo v Bolci. Naš novi g. poštar poskrbel je, da se je vršila otvoritev s kolikor možno slovesnostjo. Že predaji dan nabila se je od zunaj poštna tabla, ovenčana z zelenim smerečjem, in nabiralnica za pisma; drugi dan t. j. 1. febr. naznanili so nam streli iz možnarjev, da mora biti v Soči nekaj posebnega; in če bi bil ptujec popraševal, kaj to pomenja, dobil bi bil odgovor, da se danes slovesno otvori nova pošta. Iz Bolca pripeljali so se k otvoritvi velespoštovani gospod Alojzij Sorč, c. kr. poštar, z gospo so progo in še nekteri drugi gospodi, ki so nas se svojo navzočnostjo počastili. Hvala jim.

Prav veselimo nove pošte, ker prihranjenega nam bo obilo truda; ne bo nam treba namreč za vsako maleznost hoditi po 2 in celo 3 ure daleč do pošte v Bolc, ampak kar doma lahko oddamo, kar bo treba oddati, in sprejmemo, kar po pošti dobimo.

Srečno hvaležni smo Njegovi Ekscelenci grofu Coroniniju, državnemu poslancu, ki je tudi to našo prošnjo za pošto sprejeti in podpirati blagovolil, in ki nam jo je tudi pridobil. Naj Bog ohrani blagega gospoda in dobrotnika še mnogo let! Prvo, kar je z novo pošto doš. o. bil je razen več uradnih in privatnih pisem tudi zaboj, v katerem je bil luster ali listenci za našo cerkev, ki se, če tudi je le majhen za 4 sveče, vender prav lepo podaja naši mali cerkvi. Daroval ga je g. Ivan Kravanja, po domače Koviš, prvi ključar, možak in poštenjak skoz in skoz. Bog mu obilno povrni; mi Sočani semu pa za ta dar srečno zahvaljujemo. N.

Iz Vipavskega trga, 6. febr. — V zadnjem svojem dopisu, ki je po neljubi naključni prepozno prišlo, sočine predale, izrazil sem nado, da gospod ne sprejme zaupnice, katero so ne- (tako se sami imenujejo v listu) v to rabili, da so obučili med občinstvom zopet zdržbo in prepir, ki se je bil zgodil čase prej. A nada moja se je z ozirom na mir in pokoj med vsem potreben, jako ob- zalovanja bi bilo mogoče, da bi drug veter potegnili povelja od izhoda, ali tega se ne nadejamo, kajti cesarski služabnik „ne fall maj.“ Stroške, namreč moralne, te demonstracije ne- tržanov nosilo bo občinstvo; denarne nosi ki je zaupnico sprejel od odličnih Vi- povabil jih za drug dan v Dolencevo ad, pri katerem je bil najodlič- i Vipavski reditelj. Kaj se bo dalje godilo z vemo. Nekateri mislijo, naj bi jo a bi se jej memo gredoči odkri- o, naj bi se obesila v uradni sobi m znamenjim, da bi to značilo zau- naspro- varja pri vladi in pri ljudstvu; tretji panje g. varja pri vladi in pri ljudstvu; tretji zopet sodijo, da bi bila na pravem mestu v Dežma- novem varstvu v ljubljanskem starinarškem muzeji. Sicer pa ni naša skrb, kam vaj pride ta z različnimi pesnimi opevana stvar; g. okrajni glavar najde ji morda prostor celo tam, kamor hodijo odlični jaki sami. Toliko umen gospod je, da bo znal ceniti njeno veljavo in za kaj bi mogla dobra biti. To pa je go- tovo, da v sed tega dogodka so postale na Vipavskem strune bolj napete nego so bile. Kak bo konec, hočem Vam poročati.

Politični razgled.

Pri razpravi Plenerjevega predloga o de- lavskih zbornicah so se Nemci v državnem zboru na Dunaji hudo sprli. Najprej zavrača poslanec Kronawetter napade iz prejšnje seje ter očita li- beralcem, da niso za ljudstvo in delavce nikdar nič dobrega storili. Poslanec Hartzel jim očita tesnosrčno postopanje v deljenji političnih pravic, židom sovražni Türk pa šiba Plenerja, Wrabca in druge, ker nočejo pripoznati, da so židi škod- ljivi v socialnem, gospodarskem in narodnem oziru. Po končani seji bi se bili pa poslanci Wrabetz, Pattai, Kraus, Fiegel in drugi skoraj stopili, psovali so se tako, da pridejo še pred sodnijo poravnat račune. Minister Zemijalkovski je na to odgovarjal na Mauthnerjevo interpela- cijo o naših razmerah do zunanjih držav ter je izrazil nado, da se bode ohranil mir, kar želijo narodi in presvitli cesar. Poslanec Poklukar za- vrača očitane poslanca Plenerja, češ da hoče večina zavleči preiskavo o protestih dalmatin- skih volitev. G. poslanec je rekel, da za levico ne bode kruha iz te moke, da si je dosti pro- testov zoper hrvaške poslance, ki izvirajo pa vsi od jednega nemško-italijanskega odbora, kateri je razpolagal čez velike vsote denarja. Celjski poslanec dr. Forregger utemeljuje svoj predlog o predružačbi tiskovnega zakona, pri tej priliki mu oporeka slov. poslanec Miha Vošnjak, da ni res, da se smejo Nemci po novinah brez kazni psovati, pač pa Slovenci, katere je imenoval po- slanec Ausserer „lumpast narod“ in Mariborski list, ki je to prinesel, ni bil zaplenjen. Ko je še poslanec Derschatta grofa Taaffeja interpelo- val, zakaj ni dovolil Bismarkove slavnosti v Gradci, je bila seja sklenjena.

V zadnji seji dne 8. t. m. odgovoril je grof Taaffe na Knotzove napade na češko sodnistvo in namestnika Krausa. Rekel je, da prvi niso utemeljeni, na druge odgovarjati pa da mu pre- poveduje spoštovanje do zbornice in ministerska čast. Na to se oglasi poslanec Ausserer, ki trdi, da izreki g. Vošnjaka niso povsem resnični. A zadnji ga zavrne, da hoče dokazati istinitost o- nega, kar je trdil, da je namreč Ausserer ime- noval Slovence „lumpe“. Na to se je razprav- ljal zakon o zavarovanji delavcev za slučaj bolezni.

Dodati nam je še, da je poslanec Klun predlagal v šolskem odseku o priliki, ko so pri- šle slovenske peticije s Koroškega na vrsto, naj se upelje zopet verska šola, šestletno šolanje, za slovensko deco slovenščina kot učni jezik pr- va tri leta in od 4. leta nemščina kot predmet. **Poslanca Sauss in Beer sta pa predlagala, naj**

se z ozirom na opasne notranje in zunanje raz- mere odloži ta predlog. Nemško konservativni poslanci so g. Kluna pustili na cedlu in njegov predlog ostal je v manjšini. — Delegacije se snidejo bajé v prvi polovici meseca marca.

Z Ogerskega bi bilo poročati, da je finančni minister Szapary odstopil.

O zunanji politiki govorimo na prvem me- stu. Tu bi lahko še dodali, da so zgubili Itali- jani pri Masavahu 23 častnikov in 497 vojakov. Ranjenih je pa bilo 1 častnik in 81 vojakov. Ministerstvo je dalo svojo ostavko, kralj se je razgovarjal z različnimi osebami a ni še določil, bode-li prejšnje ministerstvo odpustil ali ne.

Iz Londona se brzojavno poroča, da je bila tam 8. t. m. demonstracija socialistov. Množica je po potu razbila mnogo oken in oropala več prodajalnic. — Od drugod ni posebnih in za- nesljivih novostij.

Domache in razne vesti.

Za Erjavčev spomenik in ustanovo došli so goriškemu odboru naslednji zneski: po zadnjem izkazu v 6. št. „Soča“ 423 gl. 86 $\frac{1}{2}$ kr.; potem so dali: Ivan Slokar na Banjšicah 2 gl.; Frano Kodrič v Černicah 5 gl.; Matija Kues, župnik na Terbiži, 2 gl.; Janez Boštjančič v Rabelnu 2 gl.; Janez Globočnik na Pontablu 2 gl.; Luka Selnik, župnik v Ovčji vasi, 2 gl.; Filip Lobe, župnik v Naborjetu (Nemec), 2 gl.; S. Rutar, c. k. profesor v Spljetu, 5 gl.; Franc Hmelak, trgovec v Gorici, 10 gl.; Valentin Kumar, učitelj v Gorici, 5 gl.; gg. Hadrova, Val. Klavžar, Finetti, Scolaris, Stormolè v Gorici po 50 kr., vkup 2 gl. 50 kr.; S. Gregorič v Logu 2 gl.; Rodoljub v Lahih 4 gl.; Josip Ivančič, profesor v Gorici, 5 gl.; J. Jan, dekan v Dolini, 5 gl.; Nemauid v Ro- činji (nabral sto kr.) 1 gl.; dr. Janes pl. Premorstein, c. k. notar v Tolminu, 5 gl.; Anton grof Strassoldo, župan v Rendah, 1 gl.; Jožef Pavletič, župnik v Rendah, 1 gl. 50 kr.; Culoš Frano v Rendah 2 gl.; Ant. Bajc, nadučitelj v Rendah, 1 gl.; iz Postojne: Dimnik Jakob, učitelj, 1 gl.; Gaspari Ferdo, c. k. živi- nozdravnik, 1 gl.; Hofatöter Janez, kanonik-de- kan, 2 gl.; Holuš Anton, železniški uradnik, 50 kr.; Jurca Fran, trgovec, 2 gl.; Kogej Fran, trgovec, 50 kr.; Kraigher Alojzij, trgovec, 1 gl.; Kraigher Peter, trgovec, 1 gl.; Kuttin Fran, trgovec, 2 gl.; Lavren- čič Alojzij, posestnik, 2 gl.; Lavrenčič Ivan, kaplan, 1 gl.; Praprotnik Ivana, učiteljica, 50 kr.; Steiner Ma- rija, učiteljica, 50 kr.; dr. Šegula Jakob, odvet. kand., 5 gl.; Thuma Janez, c. k. okr. šol. nadzornik, 1 gl.; Vičič Ederik, nadžupan v Postojni, 1 gl.; dr. Zbaš- nik Fran, c. k. okr. komisar, 1 gl.; Žužek Leopold, c. k. okr. sodnik, 1 gl.; Arko Miha, kaplan v Hren- novicah, 1 gl.; Krek Fran, kaplan v Košani, 1 gl.; Petelin Josip, žel. vodja v Prestranku, 1 gl.; Sajovic Ivan, nadžupan v Slavini, 1 gl.; Vilhar Drag. v Mat. Vasi 1 gl.; M. C. v Desklah 2 gl.; Anton Bratina v Doberdolu 2 gl.; Ignacij Gruntar, c. k. notar v Logatci, 10 gl.; iz Cerck na (imena prihodnjič) 16 gl.; novih doneskov 126 gl.; skupnih darov 549 gl. 86 $\frac{1}{2}$ kr. Od teh je naloženih na hranilno knjižico št. 84 v Goriški ljudski posojilnici 500 gl.

Teodor grof Latour, soprog one protestantnje, ki pod visokim pokroviteljstvom ima v Rušici šolo in zavod, v katerih se katoliški otroci proti določbam državne postave z dne 25. maja 1868 in proti po- gojem, pod katerimi je bil zavod dovoljen, odtujujejo katoliški veri in izreajo v protestantskih nazorih, poslal je, kakor smo zadnjič omenili, goriškemu „Corrieru“ in ob enem tudi tržaškemu „Tagblattu“ poslanico, v kateri zagovarja zavod svoje soproge ter skuša doka- zati, da je bila interpelacija dr. Gregoriča in tova- rišev o tej zadevi v letošnjem deželnem zboru neos- novana in neopravičena. „L' Eco del Littorale“ se ču- di v svoji številki od 5. t. m., da se je drznil od- govarjati na interpelacijo, obratno do visoke c. k. vlade, mož, v čegar hiši bi se morala valed interpe- lacije vršiti preiskava, ter omenja, da je bil grof La- tour uže pred osmimi leti poslal njemu popravek, na kateri mu je pa tako temeljito odgovoril, da je bila deželna šolska oblast siljena na podlagi podatkov do- tične preiskave zapreti zavod. Navedeni list dokazuje dalje s temeljitimi razlogi, kako neosnovan je zagor- vor grofa Latourja, kako utemeljena in opravičena pa interpelacija deželnih poslancev, ter izraža svoje upanje, da se oduzame povod stalnemu verskemu pohujšanju v občini Kaprivi v veliko duševno škodo katoliških otrok. V tej nadi ujemamo se z „Ecom“ tudi mi ter pričakujemo, da se bo stvar reševala ta- ko, kakor zahteva sama po sebi, to je s sodelovanjem onih činiteljev, katerim priznava državna postava vod- stvo in nadzorstvo v versku in v verskih vajah ka- toliških otrok. Grofa Latourja, njegove soproge, grajskega osebstva in nekaterih drugih ne štejejo v to vrsto. „Eco“ nadaljuje svoje dokazovanje v čerajš- nji številki 12.

Velika beseda v spomin slovenskega pisatelja Frana Erjavca z vstopnico, katere čisti dohodek je namenjen za spomenik in ustanovo prerano umr- lega pisatelja, pripravlja se za dan 27. t. m. v goriški čitalnici. Odbor za Erjavčev spomenik naprosil je najprej goriške in zunanje moči, da bi bla- govолно sodelovale pri tem blagem podjetju. Beseda bo obsegala petje, godbo, deklamaciji in gledališko igro, po kateri bo sledila domača zabava. Na vrsto pride kantata, katero je zložil S. Gregorič, osebni prijatelj ranjkega moža, in katero uglaabi A. Foerster v Ljubljani, kakor tudi prolog istega pesnika. Vse naprosene izvrstne moči so blagovoljno obljubile svojo pomoč, zato se nadejamo, da ostanejo zveste in da pridejo večer, ki bo njim in goriškim Slovincem, kakor tudi ranjkemu pisatelju v slavo. Vabimo uže zdaj k obilni udeležbi.

Volitev za cestni odbor v okraji Tolmin- skem ne bo 17. t. m., kakor je bilo sadnjlo v „Soči“ naznanjeno, temveč še le 1. marca, ker načelnštvo dosedanjega cestnega odbora je prosilo, naj bi se vo- litve nekoliko odložila, da se oskrbijo potrebne pri- prave. Kakor smo pozvedeli, se v nekaterih okrajih letos prav čvrsto pripravljajo na volitev cest. odborov — in tako je prav! Le osebnostne ozire na stran in vsem bodi pred očmi stvar, za katero gre. Z veseljem smo slišali, da v goriški okolici bodo imeli župani in podžu- pani nekaterih občin pred volitvijo shod, da se dogo- voré o kandidatih za nov odbor.

Veselica v goriški čitalnici 5 t. m. bila je prav močno obiskana in se je vršila v splošno zadovoljnost vseh navzočnikov. Pri prvi kvadrilji nastali smo 48 parov; in še pri drugi o jutranji zarji, ki v tem času ni preveč zgodnja, bilo jih je uže 20. Pustni ples bo imela čitalnica drugo nedeljo 20. t. m.; privedo, da o tej priliki se nekateri tudi osemijo. — Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici bo imelo svojo pustno veselico jutro 12. t. m. V spodnji Mar- sinjavi dvoranci bo plesna zabava, kolikor bodo pro- stori pripuščali; na čitalnišnem hodniku in v sosod- njih prostorih bo pa krčma in domača zabava. Svi- rala bo vojaška godba tukajšnjega c. k. pešpolka, ka- kor v čitalnici. — Pevsko društvo „Lira“ v Komnu priredi besedo s plesom v nedeljo 13. t. m. Drugod pripravljajo besede brez plesa, kar je hvale vredno.

Veteransko društvo goriško priredi, kakor se nam poroča, prihodnji torek 15. t. m. ob 8 $\frac{1}{2}$ uri zvečer sijajen ples v goriškem gledišči, katerega ču- sti dohodek je namenjen podpornemu zalogu tega dru- štva. Uže mnogo let prizadeva se društveno vodstvo, da bi bilo veteransko društvo ob enem tudi podporno za tiste ude, ki bi se za to oglašili. Tudi zdaj se na- merava, da bi čisti dohodek v prvi vrsti pospešil u- stanovo takega oddelka.

Vreme bilo je nad tri tedne zaporedom tako krasno, da lepšega si nismo mogli želeli; proti po- ludnem in dokler solnce ni se nagibalo k zatonu, imeli smo pravi pomladanski čas. Ali tisti mesec, ki je najkrajši v dnevih, hotel je pokazati, da ni naj- manjši v hudobiji, ter nam je prinesel v aredo in v četrtak tako burjo, kakršne nismo imeli ni letos ni lani v Gorici. Po Vipavski dolini prekučila je mar- sikateri dimnik, a tudi v Gorici ni se zadovoljila sa- mo s perjem in prahom, katere je gnala v vertinec, temveč je tudi opeko metala sô streh, kjer se je prav dobro uprla. Z visoke hiše tik okrajne sodnije pri Sv. Antonu vrgla je na tla žleb izpod strehe in vso opeko, kolikor je visela čez zid. Sreča, da ni opeka nikogar zadela, drugače bi ne bilo brez krva- vih glav, kajti hiša je tako visoka, da se je opeka drobila na drobne kose, ko je padala na tla. Mestna straža zasluži vso hvalo, da je strážila varno me- sto, dokler je padalo kaj raz streho. V noči do arede bila je burja nekoliko odnehala; v noči do četrtka je pa neprenehoma plesala in strašno razsajala. V čet- rtak padlo je po bližnjih hribih nekoliko snega, da je pokril na rahlo njive in pašnike. Danes spet dobro.

Vojaški nabori bodo letos na Goriškem v naslednjem redu: v Ajdovščini 8. in 9. marca; v Tr- žiči 9. in 10. marca; v Červinjanu 12., 14. in 15. marca; v Gorici za mesto 11. in 12. marca; za go- riško okolico 14., 15., 16., 17. in 18. marca; v Ka- nalu 21. in 22. marca; v Bolci 24. marca; v Tolminu 26., 27., 28. in 30. marca; v Cerknem 1. in 2. a- prilja; v Sežani 16. in 18. aprila; v Komnu 20., 21., in 22. aprila; v Gradišči 25. in 26. aprila; v Kor- minu 28., 29., in 30. aprila. V Trstu bo nabor od 1. do 8. marca, v Kopru od 17. do 24. marca; v Pulji od 2. do 6. aprila; v Podgradu 12., 13. in 14. aprila. Na vsem Primorskem se nabere letos 1529 mož za stalno vojsko in bojno mornarico, 153 mož za namestno rezervno in najmanj 282 mož k bram- bovcem.

Deželne naklade za mejno grofijo istrsk o potrdil je presvitli cesar v sledečih odstotkih: za zemljiško-odvezni zalog 12 $\frac{1}{2}$ % na vse izravne davke; za deželni zalog: 25 $\frac{1}{2}$ % na vse izravne davke; 100 $\frac{1}{2}$ % na užitno mesa in vina; 1 gl. 70 kr. za vsak hek- toliter na drobno potočenega piva; 10 gl. 02 kr. o- siroma 6 gl. 68 kr. za vsak hektoliter na drobno

potočenih žganic. — Za pokreženo grofijo goriško in gradiško potrjene so naslednje deželne naklade: za zemljiško-odvezni zalog 90% od vseh izravnih davkov; za deželni zalog: 100% od zemljišne; 120% od vseh drugih izravnih davkov; 200% od uživanja na meso in vino; 50 kr. od vsakega hektolitra na drobno potočenega vina; 1 gld., oziroma 50 kr. od vsakega hektolitra na drobno potočenih žganic. Kakor se vidi, je razloček med tema deželama precej velik v vseh strokah deželnih naklad.

Drobne novice. Č. g. Anton Batagelj, vikar na Ponikvah, ostane na svojem mestu in ne pojde v Cerovo. — Na vseh goriških šolah, srednjih in ljudskih, konča se prvi semester tekočega šolskega leta drugo soboto, dne 19. febr. — Kupčijska zbornica goriška izvolila je svoje prejšnje predsedništvo tudi za tekoče leto, namreč predsednika Evgena barona Ritterja, podpredsednika Ivana Paternolija. — Vlada je prepovedala prodajati in izvažati konje v tuje države, n. pr. v Italijo. — Neki moč boljnih stanov, protestant, vzel si je tri dni življenja v svojem 82. letu. Pač je imel veliko silo! — Mesto je zopet razpisalo službo namestnega tajnika s letno plačo 1200 gld. Kdor jo hoče dobiti, mora izpolniti pogoje. — Nj. ekse. gosp. grof Coronesi, dež. glavar, je prisel predvčerajšnjem s Dunaja domov in se porudi tu še kak dan. — Podružnica sv. Cirila in Metoda v Kobaridu bode imela dne 17. t. m. ob 2 popoldne občni zbor v prostorih Žganovih.

Nóri pust nekaterim ljudem ne dà miru. To spridučejo tri pisma, ki so dešla ta pust uredništvu s Idrije pri Bači. Prvo bilo je navadno pismo, zaznamovano s poštno znakom 5 kr.; drugo bilo je priporočeno in je stalo 15 kr.; tretje bilo nam je doneseno po selu, za to najetom. Vsa tri pisma prihajajo od istega pisavca in govoré o isti osebi, o neki zastareli samici I. I., ki bi rada moža dobila, ki se je že mnogo pustov zastonj trudila, da bi se snobila nadležnega jej samskega stanu. Pisavec jo radi tega priporoča vsem mladeničem, ki iščejo zarčnico, in vsem vdovcem, ki si izbirajo tovaršico za ostale dni svojega življenja. Posebnih lastnosti ne vé navajati; le to vé, le to zna, da poročila bi se rada. Zato končuje zadnje pismo, katero obsega prošnjo v njenem imenu, z besedami: „... Vemilito se, vsmiljenici. Opešana.“ — Ako bi bili ljudje za pametne reči tako vtrajni, kakor za pustne burke, koliko bi se lahko doseglo!

Is Ajdovčine se nam poroča, da jo pričel tje pred dvema mesecema davkarski pristav, ki ni znal ni slovenskega deželnege ni nemškega (državnega!) jezika. Ne vemo, kaj bo delal tak uradnik s slovenskimi tiskovinami, ki so baje zdaj zapovedane na Goriškem za slov. obdatence.

Družba sv. Mohora. Prav blizu je čas, ko častiti gospodje poverjeniki zapisnike Mohorjevih družnikov za leto 1887 sklenujejo in družbinemu odboru v Celovec odpošljejo. Nabira udov se namreč konča z zadnjim dnevom tekočega meseca. Zategadelj vse častite stare ude in rodoljube, ki mislijo na novo pristopiti, prijazno opominjamo in nujno prosimo, naj se podvzajo in letnino svojim poverjenikom oddajo, da bode tem mogoče, svoje vpisovalne pole o pravem času skleniti. Po opravljenem redu se oni, ki se ne da vpisati do konca februarja, ne more več šteti za ude, ampak dobi za poslani denar samo toliko bukov, kakor po bukvarnicah. Zakašnjenci redno zapisanje dokaj zavirajo in mnogo več truda prizadevajo. Tudi more družba marsikaj prihraniti, ako že do srede marca zvé, v kolikih iztisih se imajo družbine knjige tiskati. Med letošnjimi knjigami dobé čestiti družniki jako lepo knjigo, spisano po gosp. katehetu A. Kržiču v Ljubljani, ki ima naslov „Osmero blagov na svetu“ in obsega 12 tiskanih pol. Nadejamo se, da to dovršeno delo vsem udom dobro dojde. Knjigo da družba trdo v platno vezati za one ude, ki letnini dodajo 40 kr. veznine. Dobro znamenje in lep dokaz, kako je družba Slovincem priljubljena je to, da se je celó v daljnih krajih, v Ameriki, spominjajo. Nedavno je družbin odbor z veseljem prejel lepo število novih udov, namreč 40 samo iz dveh krajev države Minesota, po č. g. Matiji Bilbanu. Bog daj, da bi se število družnikov pomnožilo tudi letos!

Zahvala. Uljudno podpisani izrekam našem gospodu županu, starašinam, poštnemu ekspeditoru in Slapskim pevcem in vsem onim, ki so me dne 30. januarja 1887 v mojej krčmi s svojim pohodom počastili, najtoplejšo zahvalo ter se jim priporočam, naj me tudi znanorej o takih priložnostih ne pozabijo. Na Idriji pri Bači, 8. februarja 1887. Franc Kovačič, podžupan in krčmar.

Listnica uredništva. G. J. B. v K.: Hvala za poslana spisa; porabimo oba in se priporočamo v nadaljnjo podporo. — G. A. Ž. v G.: Šlo bi; ali prej je treba na nekaterih mestih stvarnih popravkov, katere postava zahteva; ali smemo sami popraviti? Ponatis bi stal 8 do 10 gl. — G. dop. o Trentski zadevi: danes ni bilo mogoče.

Javna zahvala.

Prečestiti gospod Peter Kobal, dekan v Št. Petru, daroval je tukajšnji šolske knjiznici 82 knjig družbe sv. Mohora. Za ta blagodušni dar zahvaljuje se mu najtopleje podpisano vodstvo.

VODSTVO ENORAZREDNICE V ŠT. PETRU,
10. februarja 1887.

Matija Lovrenčič,
voditelj.

Poslano.

Zgovora in odgovora na strupeni napad iz Gorice od 4. febr. t. l. nimam dati o čim in komu; dotičnikom pa se nezadovoljena nevednost ne šteje v zlo.
B. Grča.

Josip Miani & Co.

na Travniku št. 19 v Gorici.
Na debele in na drobno.

Prporočajo svojo veliko zalogo vsakovrstnega stekla, navadnega in finega, kristalov, ogledal z okvirji in brez njih, raznovrstnih šip za okna, tndi barvanih, posod s porcelana, z ilovice in za kuhinjo za družine, gostilne, kréme, pivarne, sladkarne, kavarne; kakor tudi namizja in priprav za kavo, čaj za 2, 6 ali 12 oseb. obešal za ubrisalke s stekla, porcelana in an-gleškega ila, palic in okvirjev pozlačenih v star-em in novem slogu, svetilnic vsake vrste za petrolej, krožnikov, akled in žlic.

Velika zaloga črnih steklenic (botelj) za vino, pivo, likerje iz slavno znane tovarne v Siemensu; oblečenih steklenic (flaškonov) od 1 do 50 litrov. Sprejemajo vsakršno steklarsko delo tudi na doželi za poslopja in cerkve tudi v gotičnem slogu z barvanimi šipami, vezanimi s svincom.

Imajo zalogo najmenitnejših tovaren dunajskih in sprejemajo katero koli naročilo po tovarniški ceni na posode in priprave za cerkveno rabo, bodisi s čistega srebra, kakor tudi s posrebrnene kovine, najfineje, n. pr. kelihov, ciborijev, monštranc, svečnikov, svetilnic, križev, altarnih tabel, križevih potov.

Sprejemajo naročila gledé lesencev (kljoč) bodisi s kristala, kakor tudi z rude, vse po najnižjih cenah.

RAZGLAS.

Naznanja se slavnemu občinstvu, da je proti kupni ceni 175 gl.

na prodaj

v občini **DESKLA** ležeča, z drevesi obrastena senožet, ki meri 1280□ sežnjev in se imenuje „Za sminom“ ali „Pod brdo“ in je zaznamovana v davkarski mapi s šte. 862.— Kdor bi je želel kupiti, naj se javi pri nje lastnici

Evfemiji udovi Hayer v Gorici.
Via Rastello št. 19, III nadstropje.

Čudovite kapljice
sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovrstneše želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrzajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črvesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje sreca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preginjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; z naročbe in pošiljavo pa edino v lekarnici Cristofolletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Kormini.

Ena steklenica stane 30 novcev.

„Ljubljanski Zvon.“

Stoji za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Št. 31 Op.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da bode dne 7. marca t. l. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav IV. četrt leta 1885, t. j. tistih, ki so bile zastavljene oktobra, novembra in decembra 1885.

Ravnatelj: D. LOVISONI.

V sredi Baštelja.

ANTON POTATZKY
V GORICI.

Obilna in mnogovrstna zaloga norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač na debelo in na drobno.

Meseca decembra božična razstava igrač in galanterijskega blaga (lepotij). Velika izbira lepoticij, sveč in svečnikov za božično drevo.

Posebnost:
VRTNA SEMENA
najodličnejših plemen.

Za bodočo pomladansko setov priporočam svoja slavno znana deteljna in travna semena.

V sredi Baštelja.

Želodčne bolezni
hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam
edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandana, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila. Večji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letošimi besedami, ni drugega ko prevare, pogosto še škodljiva. Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepljajoče moči kineskega rabbarba, kornike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.
V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

ŽELODČEVA ESENCA
Lekarna Piccoli-ja
Ljubljani

ne omogoči ozdravitve samo premožnemu, marveč tudi najubornejšemu bolniku. Popolnoma pravici v čast imenoval jo je neki visokocastiti gospod duhovnik „pravo roko Božjo“, ker polajša in ozdravlja najhujše bolečine in najnevarnejše bolezni, ter odstrani, ako se rabi pravočasno velike nesreče in prihrani tako marsikomu veliko bēde in solzá.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkah po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po postnem povzetji. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 15 kr. imajo jo v Gorici Pontoni in Cristofolletti, v Tolminu Palisca, v Cervignanu Lovisoni, v Gradeži Pasquali, v Gradišči Coassini, v Trziči Praxmarer in večina lekarnic na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Primorskem, v Trstu, v Istri in v Dalmaciji.